

TREST SMRTI?

Pondělí, 30. června 2008

Kdyby dnes bylo v Česku referendum o znovuzavedení trestu smrti, asi dvě třetiny procent obyvatel by tento absolutní ortel potvrdilo s nadšením. Je to však jen alibismus společnosti, která si jinak nedokáže poradit s potenciálními vrahy a v duchu řečení o čistém stole tímto kriminalitu rychle a účinně "hrou na Boha".

Ono je totiž mnohem snadnější trestit například gangrénu nohy její amputací, než se zabývat dlouhodobou prevencí a zaměstnávat psychology či postpenitenciární (= následující po ukončení vězeňského trestu) pracovníky, zlepšovat legislativu i bezpečnost. Je to věc na dlouhé lokte a je s nejistým efektem. Trest smrti je proto ve volebním programu většiny politiků jako kouzelný proutek, který jedním mávnutím přebere přímým humanistickým většinou jejich voličských hlasů. Živá voda populismu zkrátka vede na celé čáře. Malá statistika: Samozřejmě známe své meze. Popravy v Číně jsou fujtajbl, zato USA jsou v trestech náš vzor. Tleskáme, když zjistíme, že od roku 1976, kdy byl ve Virginii znovu zaveden trest smrti, už zde popravili stého odsouzenec. Početem vykonaných poprav se Virginie zařadila na druhé místo za Texas, kde za tisíc let už trest smrti stihl 406 delikventů. Na třetím místě je Oklahoma s 86 popravami. Popravy téměř tisíc odsouzených loni zaznamenány v patnácti zemích světa a nejméně dalších 7 395 osob v 64 státech bylo k trestu smrti odsouzeno. Na vykonání trestu smrti čeká asi 30 000 odsouzeneců. V roce 1990 neexistoval v USA trest smrti v 15 z 51 států, v dalších 23 státech je sice trest smrti zaveden, ovšem od roku 1976 nebyl uplatněn. Trest smrti je tedy v USA prakticky vykonáván pouze ve 13 jejich státech. Skupina 310 vězňů odsouzených v Itálii na doživotí požádala o obnovení trestu smrti. Vězni trest doživotí označují za nelidský vynález a nepřemýšlelou ukrutnost. Zamysleli se: Když si uvědomíme, o jaké "povyražení" by přímým vykonáním trestem smrti například deviantní slovní pedofil, který nedávno zabil malého Jakuba, mám dojem, že zprávu o smrti na Boha se mi v tomto případě zdá být dosti nešťastným... Takže, přátelé, co s tím? Jediné řešení vidím v zavedení thajského systému vězňů. Jakže to tam tedy vypadá? Tak poslouchejte, představte si...

- Vězni chodí v železných okovech a jsou nuceni se nechávat kousat a obtěžovat bezpřetržitě, myslím, a potkaně.

- Mezi oblíbené činnosti odsouzených na doživotí patří ať deset hodin na slunci bez vody a stínidla. Nebo věšáci na krk, s nimiž musejí chodit po věznicích tak, aby rybu vláčeli po zemi a nechali celý den její smrad...

- Na spaní má každý vězeň jeden metr čtvereční a spí se skrčenýma nohama. Ruce si proto některým raději váže u nůhů v noci ze spaní nevyruší. A když se to totiž stane, pak nerudný soused má vězňů bez jakýchkoli upozornění zmlátit...

- Znášilování příměmi vězni, jídlo jako krmení pro prasata, trestání bitím holí, když vězeň má na výběr - buď příměs žáda, což hrozí příměražením páteře, nebo příměs zadní část těla. To ale znamená si asi mášic nesednout. není vězeň mezi bitými, musí si sednou dokruhu a dívat se a naslouchat, jak jsou tlučeni jiní, jak jim stáčí krev a jak nebožáci je bolestí, kvílejí a náčíkají.

- Léky žádné, proto si vězni nechávají vytrhávat většinou svých zubů z panické hrůzy, že by se jim třeba v polovině jejich doživotí některý zub zkalil a oni by si neuměli pomoci od čiléné bolesti...

- A když je hlad a bez proteinů člověk chladne? Stačí si ryby vykrmit váby, v plechovce je rozmačkat na kaši, přidat trochu soli a oleje a... dobrou chuť...

- Je třeba myslet i na zábavu; ve věznicích jsou ladyboys - transsexuálové, kteří mají operaci vytvoření ženských prsou. Chovají se jako ženy, oblékají se tak, lakují si nehty, malují se. Když přímějde do vězení ladyboy, tak se stává majetkem velitele bloku, který ho prodává. Takže, než zvednete ruku v referendu, zamyslete se. Thajské doživotí, nebo trest smrti? Jste váš názor? Břetislav Olšarov